

ала очитѣ сѣкашъ пѣятъ:
„Libertée cheri“.

Единъ гаменъ е
 простреленъ.
Лежи скованъ въвъ смъртенъ мразъ.
Ти спомняшъ ли си
тозъ гаменъ?
Това бѣхъ азъ!

Но помнишъ ли,
 единъ моторъ
прониза
 съ смѣхъ
 и оптимизъмъ
мъглитѣ,
 гдѣто птица даже
не слиза
 въ влажния
 просторъ;
единъ моторъ съ крила, които
разсичатъ
 ледната завеса,
измѣняютъ земната орбита
и съ взрива на бензинни пари
разчистватъ пѣтя къмъ прогреса.

Моторътъ, който пѣе горе
е трудъ на моитѣ рѣце.
А тази пѣсенъ на мотора
е кръвъ отъ моето сърце.

¶ Човѣкътъ, чийто погледъ вѣренъ
 е вперенъ въ
нервния компасъ,